

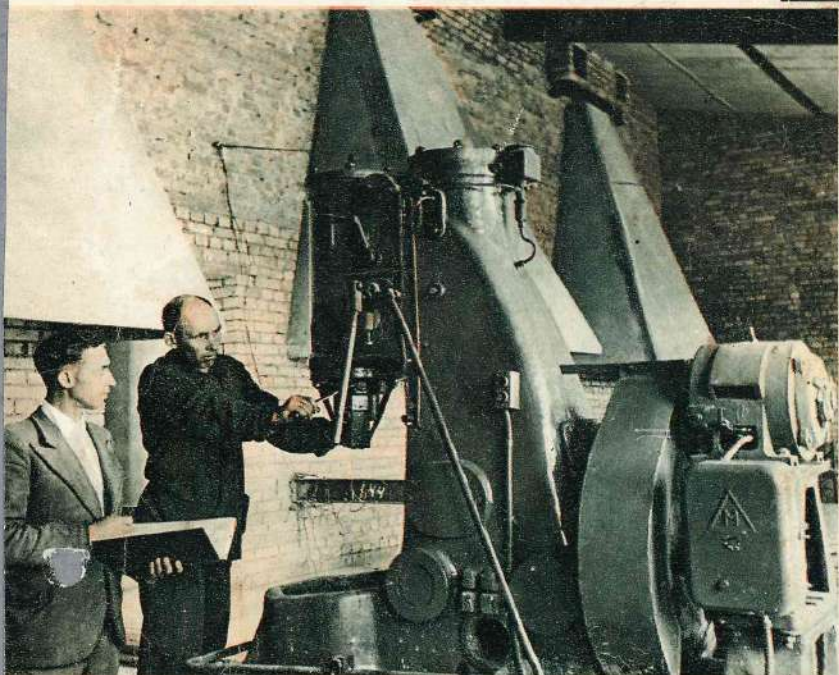
MŪSU RŪPNĪCA

LAIKRAKSTOS

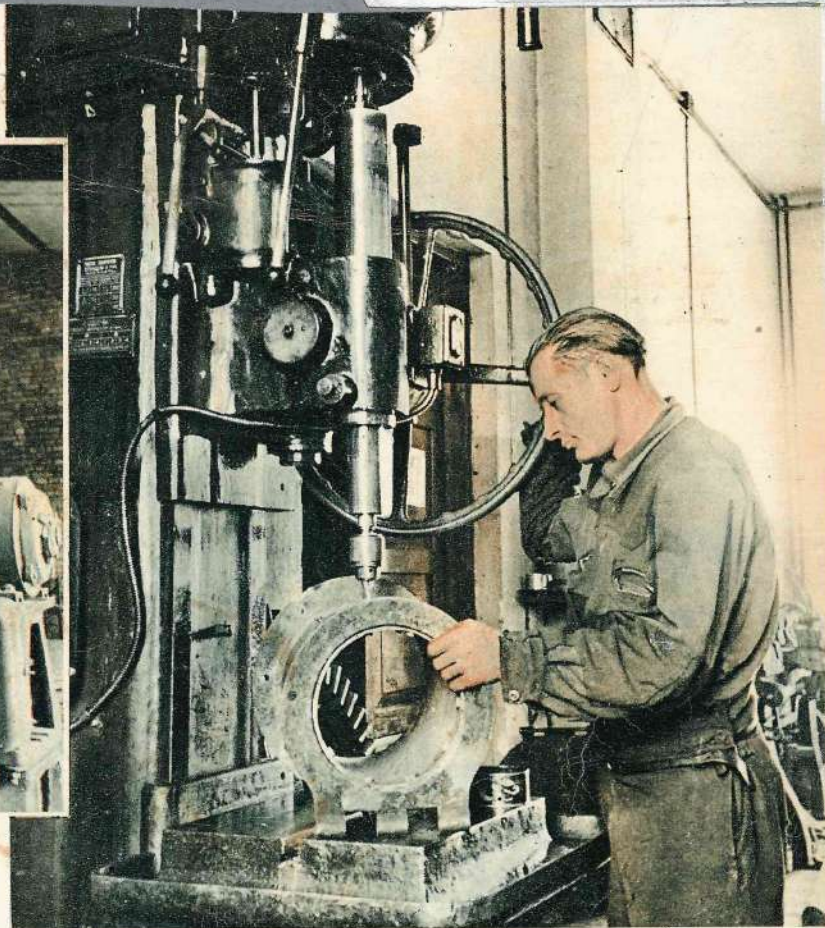
UN ŽURNĀLOS

Valmieras rūpniecības kombināta jaunuzceltajā kalēju darbnīcā
iegādātas modernas mašīnas. Mechaniskā ceha priekšnieks
V. Jonovs un atslēdznieks P. Priedītis samontē pneimatisko āmuru.

Ž. Legzdīņa foto

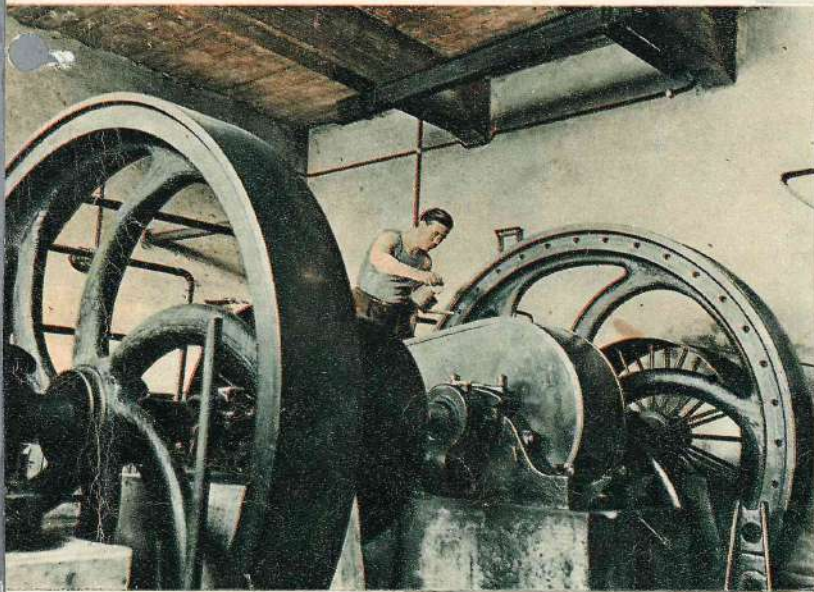
Mechaniskajā cehā pie jaunās
urbjmašīnas strādā atslēdznieks
stachanovietis A. Cīrulis.

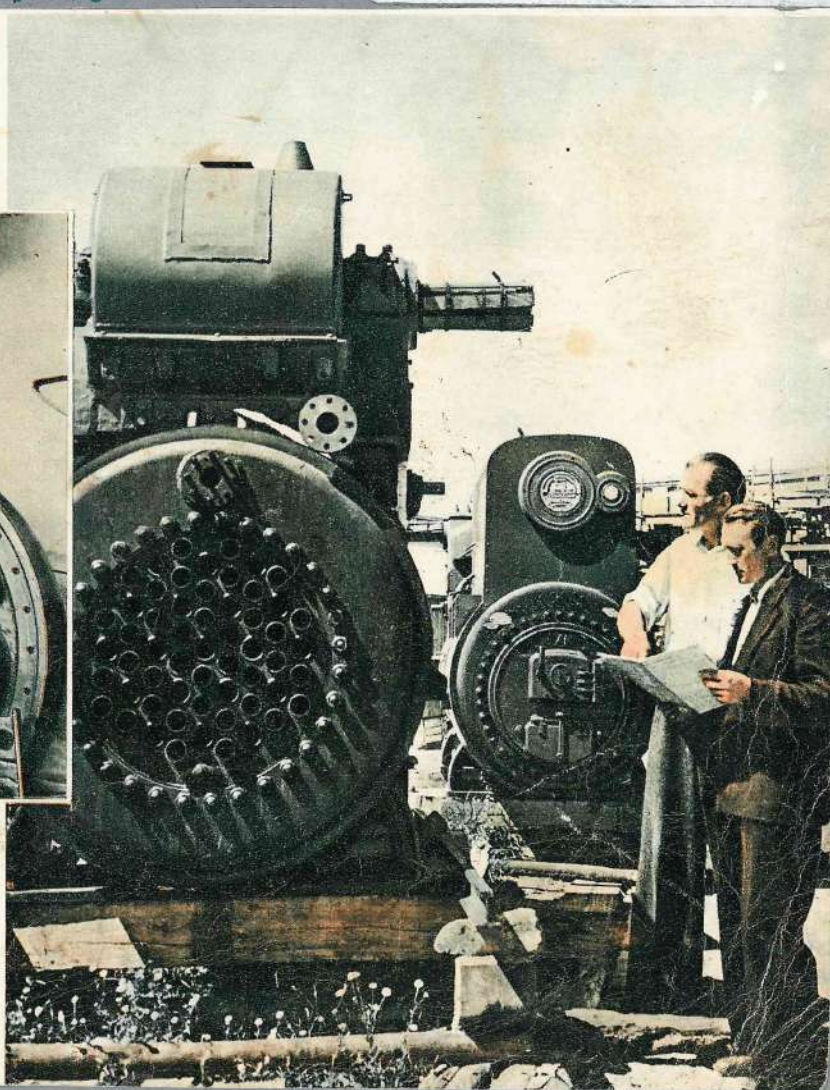
1954. g. Zvaigzne
Nr. 23

Zvaigzne Nr. 23
14

Rūpniecības kombināta kokzāģētavā uzstādīti spēcīgi dzinējmotori.
Motorists P. Steberis darbā.

Jaunceļamajai elektrostacijai at-
vestas lokomobiles. Attēlā: rūpnie-
cības kombināta direktors O. Lācums
un tehniskās kontroles nodaļas
vadītājs A. Nigals apskata jaunās
mašīnas.

1954. g.

Kad prātus liek kopā...

Skatiens nākotnē

Valmieras ugunsdzēsības iekārtas rūpnīca izveidota nesen — 1963. gada jūlijā. Tā nodibinājas uz vairāku rajonu rūpkombinātu mehānisko, cehu un darbnīcu bāzes. Mantojumā rūpnīca no šīm daudzajām darbnīcām saņēma nolaistu iekārtu, nepilnīgu tehnisko dokumentāciju.

Kolektīvam bija grūts un nopietns uzdevums: vienlaicīgi pārvarēt sīko darbnīcu atpalicību un nemītīgi kapināt ražošanas apjomus.

Rūpnīcas kolektīvs šo uzdevumu atrisināja sekmīgi. Jau šobrīd, pēc viena gada neatlaidīga un grūta darba, gūti pirmie panākumi. 1964. gada pirmā pusgadā plāns izpildīts sekmīgi — bruto produkcija par 102,1 proc., preču — par 101,4 proc.

Sajā gadā apgūstam jaunu ugunsdzēsības līdzekļu ražošanu. Ir jau izgatavoti pirmie sausā pulverveida ugunsdzēsības aparātu paraugi, un pēc valsts pieņemšanas komisijas slēdziena šogad tiks noorganizēta pirmās paraugprodukcijas izlaide. Šie aparāti tiek ražoti pirmo reizi Padomju Savienībā. Tie domāti sevišķi grūti dzēšamu vielu dzēšanai. Šogad jāizlaiž arī pirmās automatiskās iekārtas rūpnīcas uzņēmumu un iekārtu aizsardzībai pret uguni.

Liels ir plašpalerīga preču sortiments.

Rūpnīcas tālākā augsme paredzēta uz Valmieras pirmā ceha bāzes, tāpēc arī tā kolektīvam uzlikti visnopietnākie uzdevumi. Ceha kolektīvs, vadītājs Bruno Dubovs un ceha komitejas priekšsēdētājs Pēteris Priedītis, strādā pašreizējā. Šeit tiek ieviesti jauni tehnoloģiskie procesi, jaunas mašīnas, uzlabota darba organizācija. Pirmais cehs uzvarēja rūpnīcas konkursā «Par labāko darba organizāciju», saņemot tiesības nosūtīt savus pārstāvjus uz Tautas saimniecības sasniegumu izstādi Maskavā un doties tūrisma izbraukumos. Tagad uzsākta pirmā ceha rekonstrukcija. Vispirms paredzēts ievērojami paplašināt ražošanas laukumus un ieviest vairākus jaunus pusautomātus un automātus.

Uzsāks projektēt 3. ražošanas iecirkņa kompleksu rekonstrukciju Jaunjelgavā. Izstrādāts plāns smago transporta darbu mehanizēšanai.

Vēl joprojām uzņēmumā ir daudz trūkumu un grūtību. Tā, piemēram, ievērojamus zaudējumus rada brāķis. Ne vienmēr laikus tiek realizēti visi pasākumi kvalitātes uzlabošanai. Kolektīvs pieliek daudz pūļu šo un citu negatīvu parādību novēršanai. Pakāpeniski tiek atjaunota un ieviesta visa tehniskā dokumentācija, papildinātas ierīces un štances. Daudz šajā darbā mums palīdz tie rūpnīcas cehi, kas strādā komunistiski vai cīnās par šī nosaukuma iegūšanu. Kā tadus var minēt pirmā ceha remonta iecirkni, kur par vecāko meistaru strādā P. Priedītis, un agrēģatmeinatavu ar meistaru J. Mežuli.

Rūpnīcā darbojas sabiedrisko konstruktoru birojs. Vairāk aktivitātes varētu vēlēties no sabiedriskās analīzes grupas, kuras palīdzība vajadzīga uzņēmuma cehiem un daļām.

Mums izvirzīti lieli uzdevumi: tuvākajos gados vairākkārtīgi palielināt ražošanu. Tāpēc šodien lielu uzmanību veltām galvenajam un izšķirošajam — kadru sagatavošanai. Šogad pie rūpnīcas noorganizējas Rīgas politehnikuma filiāle, kura mācās 30 strādājošie. Arī pie 11 varoņu komjauniešu vidusskolas organizēsim praktiskās apmācības klasi.

Esam pārliecināti, ka rūpnīcas kolektīvs sekmīgi veiks viņam uzticētos uzdevumus un vairo mūsu Dzimtenes varenību un bagātību.

G. Vanags,

Valmieras ugunsdzēsības iekārtas rūpnīcas direktors

Ceļu jauniem ražojumiem!

Lai apmierinātu pieaugošās tautas saimniecības vajadzības pēc drošiem un efektīviem ugunsdzēsības līdzekļiem, pašlaik apgūstam jaunu produkciju. Tiek pabeigti sagatavošanas darbi ugunsdzēsības automatisko iekārtu ražošanai. Šajās dienās pārbaudei nodoti Padomju Savienībā pirmie jauna veida ugunsdzēsības aparāti OPS-10, kas radušos ugunsliedzē ar speciāla pulvera strūklu.

Daudz radošas domas šajā darbā ielikuši inženieris konstruktors

Laimons Putniņš, eksperimentālās grupas atslēdznieki Elmārs Sīcs un Herberts Liviņš. Bija nepieciešami atkārtoti mēģinājumi un risinājumi, lai šie pulverveida ugunsdzēsības aparāti sekmīgi izturētu pirmo pārbaudi. Reizē tā bija arī pirmā pārbaude eksperimentālo darbu grupai. Šeit risina daudzus tehnikas rekonstrukcijas un apgūšanas jautājumus. Tā eksperimentālās grupas atslēdznieks Arturs Kreilis ar labām sekmēm strādā pie pusautomātu ieviešanas kannu metināšanas darbos. Rezultātā darba ražīgums palielinās trīskārtīgi. Šā jautājuma sekmīgai atrisināšanai draudzīgu palīdzību sniedz Rostovas pie Donas rūpnīcas «Jaunais

veida pusautomāti jau ieviesti ražošanā.

Darba procesa tālākai uzlabošanai saņemta un uzstādīta jauna moderna ražošanas iekārta.

Liela nozīme rūpnīcas transporta darbu mehanizācijā ir ekspluatācijā nodotajiem elektroceltniem. Tiek pabeigti sagatavošanas darbi produkcijas nodošanai pēc saratoviešu metodēs. Tas ievērojami uzlabos ražotās produkcijas kvalitāti.

Sobrīd pamatos pabeigta ražošanas iekārtas atjaunošana, izstrādāta tehniski pamatota dokumentācija ražotai produkcijai. Ar lielām grūtībām kārtojas jautājums par pareizu darba tehnoloģijas izstrādāšanu. Pašreizējā strādā rūpnīcas tehniskie darbinieki, inženierkonstruktori A. Nigalis, V. Kaučis u.c.

I. Krastiņš,

Par komunistisku darbu

Rūpnīcas administrācija, apzinādamas, cik nepieciešama ir speciāla ražojošo cehu un iecirkņu iekārtu un instrumentu remontu bāze, 8. iecirkni papildina ar modernu, augstāzīgu iekārtu. Pateicoties tam, varam veikt cehu un iecirkņu iekārtu un instrumentu kapitālos un vidējos remontus kā arī izgatavot nestandarta iekārtas.

1963. gada novembrī 8. iecirknā 65 strādājošie pieņēma saistības komunistiska darba iecirkņa nosaukuma iegūšanai 1964. gada 1. maijā, pateicoties bb Melnalkšņa, Tomsona, Ulmaņa, Kreiļa un citu kolektīva locekļu amata prasmei un pašreizējā darbam meistarībai B. Vitola vadībā, kolektīvam tika piešķirts komunistiska darba iecirkņa nosaukums.

8. remonta iecirkņa kolektīvs veļta visus spēkus, lai godam attaisnotu tam davato uzticību.

P. Priedītis,

8. remontceha vecākais meistars

Attēlā: (no kreisās) inženieris konstruktors V. Kaučis, ceha tehnoloģe T. Ponomarenko, ceha priekšnieks B. Dubovs un vecākais meistars A. Golde iepazīstas ar jaunā ugunsdzēsāmā aparāta konstrukciju.

Labāko — arī mums

Meklējot jaunus ceļus ražošanas tālākai pilnveidošanai, Valmieras ugunsdzēsības iekārtas rūpnīcas strādnieki, kalpotāji un inženierietniskie darbinieki diezgan bieži izbrauc pieredzes apmaiņas komandējumos un ekskursijās uz mūsu un citu republiku labākajām rūpnīcām.

Tā nesen grupa rūpnīcas darbinieku apmeklēja Aizputes būv-apkalumu rūpnīcu. Mūsu galvenais uzdevums Aizputes rūpnīcā bija iepazīties ar štancēšanas iecirkņa labākā darba paņēmieniem un organizāciju. Taču līdztekus šim galvenajam uzdevumam nevarēja neievērot visas rūpnīcas kopējo darba ritumu un kārtību.

It sevišķi mums iepatikās aizputiešu organizētās ikdienas operatīvās ražošanas sanāksmes. Šo sapulču galvenais panākums ir tas, ka visa ražošanas gaite ik dienas ir zināma visiem rūpnīcas darbiniekiem, sākot no meistara līdz direktoram. Tāpēc par steidzīgi veicamiem pasākumiem ražošanas sastrēgumu likvidēšanā vienlaikus ir informēti visi ieinteresētie rūpnīcas darbinieki.

Sākot ar 1. jūniju, arī mūsu rūpnīca pārņēma šo aizputiešu darba vadišanas formu. Katru mēnesi visu ražošanas iecirkņu meistariem izsniedz ražošanas plānu-grāfiku, kurā uzrādīti mēneša uzdevumi ko-

pumā pa sortimentiem un izpildāmais darbs katru dienu. Pamatojoties uz šo grāfiku, meistars katru dienu plāno un organizē ražošanu savā iecirknī. Ik dienas pie ceha vadītāja sanāk visu ražošanas iecirkņu meistari un tehnologi, viņi atskaitās par dienas grafiku izpildi. Tā kā šajā sapulcē piedalās visi ceha ražošanas komandieri, tad uz vietas ērti izlemj jautājumus par ikdienas steidzamiem pasākumiem, un visi klātesošie bez liekas skaidrošanas saprot veicamā svarīgumu.

Uzdotos uzdevumus ar izpildes datumu katru dienu ieraksta speciālā žurnālā, kuru sapulcēs pārbauda līdz tam brīdim, kamēr pretim uzdevuma ailel neparādās uzraksts «izpildīts». Sapulces gaitā ātri iespējams izskatīt arī savstarpējas pretenzijas.

Tas ir uzskatāms kā rūpīga organizatoriskā darba sākums mūsu rūpnīcā. Darbs noris ar daudz mazākiem laika zudumiem nekā agrāk.

B. Dubovs

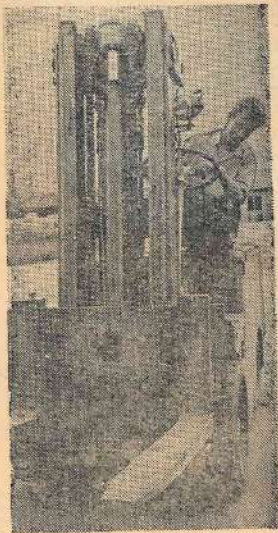

Attēlā: jaunais celtnis ETZ, kas izgatavots Bulgārijā. Ar šā celtna palīdzību ērti un ātri var pārvietot kravu no cehiem uz noliktavu. Tagad uzņēmuma rīcībā ir divi šādi celtni.

Attēlā (no labās): slīpētājs Harijs Neivalds un meistars Vilis Apinis pie slīpējamas rīpas. Pēc atkārtotas un rūpīgas noregulēšanas tā darbojas labi.

A. Pētersona foto

LIESMA

NEKLĀTIENES RŪPNIECĪBAS IZSTĀDĒ

Sodien «Liesma» atklāj neklātienes rūpniecības izstādi. Tās mērķis — pastāstīt mūsu laikraksta lasītājiem par rajona rūpniecības uzņēmumos ražoto produkciju.

Pirmie savus izstrādājumus demonstrē Valmieras ugunsdzēsības iekārtas rūpniecības laudis. Šī uzņēmuma produkciju var sastapt visās mūsu Dzimtenes malās un arī aiz tās robežām. Rūpnīca ražo ugunsdzēsības tehniku un plašu patēriņa priekšmetus.

Sajā attēlā redzams ugunsdzēsības aparāts OP-5, kas liesmu dzēs ar ķīmisko putu palīdzību. Ik dienas rūpnīca izgatavo ap 2000 šādu aparātu.

Automātiskās ugunsdzēsības iekārtas valmierieši sāka ražot pagājušajā gadā. Šogad tās sarāžos par 400 tūkstošiem, bet nākamgad — jau par 600 tūkstošiem rubļu. Šādas iekārtas izmanto galvenokārt ķīmiskās rūpniecības uzņēmumos. Tās sāk darboties automatiski, reaģējot uz siltumu, gaismu un dūmiem.

Liels pieprasījums ir pēc degvielas kannām. Tās ir nepieciešamas motorizēto transporta līdzekļu vadītājiem. Šogad rūpnīcai jāsarāžo 300 tūkstoši degvielas kannu ar 20 litru tilpumu. Desmit tūkstoš kannu paredzēts eksportam.

Pavisam Valmieras ugunsdzēsības iekārtas rūpnīca šogad tautas saimniecībā dos dažādu produkciju par 3750 tūkstošiem rubļu. Nākamgad ražošanas apjoms vēl pieaugs.

K. Kalniņa teksts,
A. Pētersona foto

1966 11.X

Ekonomiskās reformas soļi

Arvien vairāk un vairāk uzņēmumu sāk strādāt pēc jaunās ekonomiskās plānošanas un materiālās stimulēšanas sistēmas. Ja 1967. gadā ekonomiskā reforma tika ieviesta tikai 17. autotransporta uzņēmumā, tad pērn mūsu rajonā pa jaunam strādāja jau astoņi uzņēmumi. Sogad tiem pievienosies vēl vairāki uzņēmumi.

Par to, kā tiek īstenoti pārkarājumi, redakcijā notikušajā preses konferencē pastāstīja daži mūsu rajona rūpniecības darbinieki.

Ienākumi pieaug

P. KURZEMNIEKS,
17. autotransporta
uzņēmuma direktors

Ienākumu nemītīga palielināšana ir viens no svarīgākajiem priekšnoteikumiem peļņas un rentabilitātes plāna izpildei, dažādu fondu izveidošanai. Mūsu uzņēmums ienākumus gūst no pasažieru un kravu pārvadājumiem. Pirmie rezultāti nav slikti: divos gados ienākumi palielinājušies par 470 tūkstošiem rubļu vai 13,5 procentiem (1968. gada rezultāti uzrādīti par 11 mēnešiem). Tāds ienākumu kāpinājums agrāk nekad nebija sasniegts.

Kādi ir galvenie ienākumu palielināšanas ceļi?

Viens no tiem — autotransporta noskrējiena izmantošanas koeficienta paaugstināšana. To var panākt, samazinot kravas automašīnu tukšgaitas braucienus. Paaugstinot koeficientu tikai par vienu procentu, iespējams iegūt papildus ienākumus 17 tūkstošus rubļu. Mūsu uzņēmumā šis koeficients paaugstināts par 4 procentiem.

Otrs pasākums ir automašīnu celtspejas pacelšana. Turpinām nomainīt vecu marku automašīnas ar jaunākām, modernākām. Kravas automašīnām arvien vairāk izmantojam piekabes. Paaugstinot celtspeju par vienu procentu, iegūstam pa-

plidus ienākumus 13 tūkstošus rubļu.

Liela nozīme citā par ienākumu palielināšanu ir automašīnu dīkstāves samazināšanai. Te talkā jānāk arī klientiem. Bet līdz šim vēl ir daudz dīkstāvju. Visvairāk, apkalpojot gaļas kombinātu, dzelzceļa staciju un sviesta un siera bāzi. 10 mēnešos dīkstāve saņiedza 945 mašīnu dienas. Tas nozīmē, ka viss ATU kravas automašīnu parks nav strādājis piecas dienas.

Pēc ekonomiskās reformas uzņēmumā pieaudzis darba ražīgums un ienākumi uz vienu strādājošo.

Sagaidot V. I. Leņina 100. dzimšanas dienu, 17. ATU kolektīvs pielīks visus spēkus, lai tālāk uzlabotu ekonomiskos rādītājus.

Izdevīgi strādniekiem

O. GUSTSONS,

Valmieras mēbeļu fabrikas
darba un darba algas
daļas priekšnieks

Jaunā materiālās stimulēšanas kārtība sekmējusi strādnieku vidējās izpeļņas paaugstināšanu. Ja agrāk prēmijas izmaksājām galvenokārt no uzņēmuma fonda līdzekļiem, tad tagad izveidots speciāls materiālās stimulēšanas fonds. Salīdzinājumā ar 1967. gadu šī gada 9 mēnešos prēmēšanai izlieto 9 reizes vairāk līdzekļu.

Attēlā (no labās): preses konferencē dalībnieki — Valmieras mēbeļu fabrikas darba un darba algas daļas

priekšnieks O. Gustsons, 17. autotransporta uzņēmuma direktors P. Kurzemnieks un Valmieras ugunsdzēsības

iekārtas rūpniecības plānu daļas priekšnieks A. Redlihs.

A. Pēterona foto

Ražošanas tālākai attīstībai

A. REDLIHS,
Valmieras ugunsdzēsības
iekārtas rūpniecības
plānu daļas priekšnieks

Mūsu uzņēmums uz jauno ekonomiskās plānošanas un materiālās stimulēšanas kārtību pārgāja, sākot ar 1968. gada 1. jūliju. Līdz ar to radās iespēja izveidot dažādus fondus, tai skaitā arī ražošanas attīstības fondu. 1967. gadā no uzņēmuma fonda ražošanas attīstībai bija paredzēti 5 tūkstoši rubļu, 1968. gada I pusē — 6,7 tūkstoši rubļu, bet otrajā pusē — jau 176 tūkstoši rubļu.

Faktiski izlietojām 63,4 tūkstošus rubļu.

Ražošanas attīstības fonda līdzekļus izlietojam bankas aizdevumu dzēšanai, uzņēmuma rekonstrukcijai un ražošanas modernizēšanai. 1969. gadā šajā fondā paredzēts ieskaitīt 321 tūkstoši rubļu.

Izmantosim priekšrocības

O. KUDO,
partijas Valmieras rajona
komitejas rūpniecības,
celtniecības un transporta
nodalnes vadītājs

Pēc jaunās ekonomiskās plānošanas un materiālās stimulēšanas sistēmas ieviešanas mūsu rajonā uzņēmumos gūti ļoti panākumi izvirzīto uzdevumu izpildē. Straujāki kļuvuši ražošanas pieauguma tempi. Vienpadsmit mēnešos tie pieauguši mēbeļu fabrikā par 14,1 procentu, 21. tipogrāfijā «Liesma» — par 15,1 procentu, Mažsālcas pajūgu piederumu rūpniecībā — par 16,2 procentiem. Vairākos uzņēmumos krietni pieaudzis darba ražīgums — viens no ražošanas efektivitātes celšanas svarīgākajiem priekšnoteikumiem.

Tagad uzņēmumu vadītājiem un sabiedriskajām organizācijām neatļaidīgi jāturpina kolektīva audzināšanas darbs, lai pārliecinātu ikvienu strādājošo par jaunās saimniekošanas sistēmas priekšrocībām, ieaudzinātu isti komunistisku attieksmi pret darbu. Uzņēmumos jārisina daudz svarīgu problēmu, lai tālāk celtu darba ražīgumu, visās ražošanas efektivitāti. Enerģiski jācīnās pret visāda veida darba laika zudumiem, nesaimnieciskumu, jāizstrādā un jāievieš darba zinātniskās organizācijas pasākumi. Daudz jāpaveic ražošanas tālākajā modernizēšanā.

Liesma

3. lappuse
1969. gada 8. janvārī

Strādnieku jaunietis un skola

Val var saskatīt jaunietus, kas pēc darba cēlēja uzņēmumā un iestādē sēžas pie skolas grāmatas? Tādu ir bezgala daudz. Partijas XXIII kongress, runājot par neklātniekiem un vakarskolēniem, šo izglītības perspektīvu pavēra vēl plašāku. Mūsu Dzimtenē aizvien vairāk vajag labu speciālistu, izglītotu, vispusīgi attīstītu un zināšanām bagātu jaunu. Tāpēc priecājamies par katru jauniešu, ko pēc pusdienā sastopam tuvējā neklātnieku konsultāciju punktā vai redzam vakarskolas solā. Patlaban republikā vien tādu ir pāri par 41 tūkstoši. Un nemaz jau vairs nav tālu laiks, kad mūsu jaunā audze lepošas ar pabeigtu obligāto vispārīgo vidējo izglītību.

«Parādēt tālāku tautas izglītības attīstīšanu, ledzīvolāju vispārīgās izglītības līmeņa un kadru sagatavošanas kvalitatē celšanu. Piecos gados galvenajos virzienos pabeigt vispārējās vidējās izglītības ieviešanu jauniešiem.»

Teikts PSKP XXIII kongresa Direktīvās — mūsu zemes kalnupejas plānā. So prasību noteicēja ir dzīves plauksme.

Labi redzēt uzņēmumus un iestādes, kur draudzīgi un nešķirami samājā darbs un mācības. Jauniešiem skola tur kļūst tikpat nepieciešama kā maize. Viņi saprot, ka bez tās cilvēkam trīsreiz liku loč jāiziet, līdz vedas sarežģīts uzdevums. Toties tas, kam aiz muguras skola, ar visu tiek galā naski. Iepriecina uzņēmumu vadība un sabiedriskās organizācijas, kas allaž biedriski pasniedz roku, ja vakarskolēnam vai neklātniekam mācības jātek pāri grūtākiem posmiem. Skaisti, ja viss cehs dzīvo līdz biedriem izglītības takās. Tādās darba vietās komunisti un komjaunieši mācās paši un mudina augt citus.

Sais dienās Izglītības ministrijas Skolu zinātniskās pētniecības institūta organizētajā konferencē patkami bija vērot, ka referentu tribīnē uzstājās Valmieras ugunsdzēsības iekārtu rūpnīcas direktors Gunārs Runags. Ne velti institūts viņu šurp bija atnājis. Runātais pastāstīja daudz ierosinoša un vērtīga. Rūpnīcas vadības un sabiedrisko organizāciju uzmanības lokā vienmēr ir strādnieku mācības. — Mēs pastāvīgi kontrolējam katru vakarskolēna izglītošanās ceļus, pārrunājam sekmes, cenšamies radīt labus apstākļus mācībām, — sacīja b. Vanags. Klausoties šais vārds, tīkami bija sajūst, ka tur nenogurstoši domā, ka lejtīgāk un labāk palīdzēt audzēkņiem, ka stimulēt viņus izglītoties. Un ugunsdzēsības iekārtu rūpnīca to dara diendienā. Mācības čaklākos izvirza labākā darbā — eksperimentālajā iecirknī un pie sarežģītākiem darbgaldiem. Nemīgtīgi tiek meklētas iespējas, lai uzņēmuma kolektīvs mācībās ietu uz priekšu. Aktīvi palīgi Valmieras vakarskolai ir arī remontceltniecības pārvalde, stikla šķiedras rūpnīca, 43. celtniecības pārvaldes partijas pirmorganizācija. No valmieriešiem var mācīties.

Aiz kauna jānodur acis tādiem vadītājiem kā Rēzeknes rajona zinātniskās pētniecības salminiecībā «Latgale», kur uz strādnieku jauniešu izglītošanās raugās caur pirkstiem un pietiekami nenovērtē ieguvumu, kādu cilvēkam dod skola. Principālākas un stingrākas pieejas šim jautājumam pietrūcis arī LKP Rēzeknes rajona komitejai. Tāpēc rajona Viļānu vakarskola maz jūt sev līdzās plecu pie pleca ļaudis, kuri sevi nes to pašu domu, ko skolotāji: katram strādnieku jaunietim rajonā obligāti jābeidz astoņās klases, bet pēc tam — tālāk uz vidusskolu.

Liesma 1969. g. 11. februārī

PARTIJAS NEPĀRTRAUCOT DZĪVE

darbu...

Vakarskolās. Jau 25 gadus tās darbojas mūsu tautas izglītības sistēmā. To nozīme siradājošās jaunatnes vispārējās izglītības celšanā, kultūras un politiskā redzesloka paplašināšanā nav noliedzama.

Daudzi vakarskolnieki ne tikai labi mācās, bet ir pabeiguši arī ražošanu. Lūk, tikai daži piemēri no Valmieras 1. vakara vidusskolas.

10. d klasē mācās stikla šķiedras rūpnīcas meistara palīgs komunisti V. Kotovs, Darba Sarkanā Karoga ordeņa kavalieris. Vakarskolā viņš sāka mācīties jau no astoņās klases. 11. klasē sastopam vienu no labākajām piena kombināta strādniekiem, komunistiskā darba trieciennieki komjaunieši E. Lapu. Viņas fotoattēls leviēts rajona Goda plāksnē. Kā labākie skolēni minami arī 21. tipogrāfijas meistars, partijas pirmorganizācijas sekretārs P. Siatkovskis, stikla šķiedras rūpnīcas meistara palīgs komunisti G. Garķins un citi.

Mūsu rajonam tautsaimniecības plānā paredzētais vakarskolnieku skaits — 600 šajā mācību gadā izpildīts tikai par 85 procentiem. Noparaisa un nosodāma šai zīnā ir nosāta vainot tikai skolotājus un pedagogiskos kolektīvus. Protams, viņi ir atbildīgi par šo darba veikšanu. Plāna izpilde — svarīgs uzdevums, to nepietiekami novērtēt nedrīkst nevienas iestādes, uzņēmuma vadītājs, izglītības darbinieks, ne arī sabiedriskās organizācijas. Svarīga ir attieksme pret komplektēšanas jautājumu.

Saldzināsim. Ja runā par obligātās astoņgadīgās izglītības realizāciju līdz 16 gadu vecumam, tad partijas organizācijas darbu vislabāk, lai bērns būtu skolā. Katru gadu tiek sastādīti un precizēti obligātās izglītības saraksti. Tas ir ļoti labi. Bet kāpēc no visa tā nelielā veiktā ne vesa daļa, lai organizētu siradājošās jaunatnes apmācību?

Izskaidrošanas darbs jauniešu vidū par izglītības turpināšanas nepieciešamību, apstākļu nodrošināšanu, sāpīgas rūpes par siradājošo vispārējā izglītības līmeņa celšanu, valdības noteikto priekšrocību un atvieglojumu nodrošināšana vakarskolniekiem... Par visu šo uzdevumu izpildi ir atbildīgi kā pedagogu kolektīvi, tā arī uzņēmumu, salminiecību vadītāji, partijas, komjaunatnes un arorganizācijas. Šai zīnā neapmierināti strādā arī darba vietu obligātās izglītības veicināšanas komisijas, kaut gan daudzos gadījumos to priekšgalā ir komunisti.

Cits svarīgs uzdevums — kontingenta saglabāšana, nepieļaujot neatoisnotu atbīrumu. Diemžēl, vairākas vietās (gaļas kombinātā, 43. celtniecības pārvaldē, 17. ATU, sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumā) šai zīnā stāvoklis nav apmierinošs. Tā 43. celtniecības pārvaldē no 12 skolniekiem, kas bija mācību gada sākumā, faktiski tagad mācās palis tikai divi. Tāds pats stāvoklis 17. ATU, bet šī uzņēmuma komjauniešu pārskata un vēlēšanu sapulcē par to netika minēts ne vārds. Celtnieki atbildinās ar izpildījumu darba apstākļiem, biežo kadru mainību. Bet vai par to lemsu atbīrumam vienmēr ir šis «patnājš» apstākļi?

Viens piemērs. 43. celtniecības pārvaldē par mašīnrakstītāju sekretāri siradā 17 gadus vecā komjaunieša Raissa Alohina. Jau otro gadu viņa skaitās vakarskolas 9. klasē. Skaitās, jo nevar iet, ka mācās. Un arī šogad skolā praktiski jau pametusi. Kāpēc? Pajautāju pašai Raissai. Pēc «dzīdomīgas» klusēšanas atbild: «Domāju pāriet uz neklātnieku konsultācijas punktu.» Bet, lai to izdomātu, vai ir vajadzīgi divi gadi, kopš viņa beigusi Valmieras 1. astoņgadīgo skolu? Vai par to ir kaut reizi pinteresējis pārvaldes priekšnieks komunisti N. Paulovičs, kas katru rītu dod viņai darba uzdevumus? Un vai nepajadz-

tu komjauniešu sabiezējam. PSKP biedru kandidātam A. Iuhānam no komjauniešiem stingrāk prasīt VĒRTS Stāvētu izpildīt?

Prakse rāda, ka labākas sekmes gūst tad, ja izglītības jautājumus kopīgi risina skola, uzņēmuma administrācija, partijas pirmorganizācija. Valmieras ugunsdzēsības iekārtas rūpnīcā iestrādāts perspektīvais plāns pieciem gadiem par vidējās izglītības apgušanu, noslēgts sacensības līgums ar mēbeļu fabriku. Tā izpildi rezumē divas reizes gadā — septembrī un jūnijā.

Šis rūpnīcās 18 jaunieši mācās vakarskolā un 7 — neklātnieku konsultācijas punktā. Vienā no atklātajām partijas sapulcēm apsprieda kadru sagatavošanas inženieris A. Crediņas atskaiti par siradājošo kvalificācijas un vispārējās izglītības līmeņa celšanu. Reizi mēnesī operatīvajās sanāksmēs iecirkņu meistari atskaitās par jauniešu darba disciplīnu, sekmiem un skolas apmeklējumu. Tos, kas mācās, izvirza augstākā darbā. Tā pēc meistarklases beigšanas komjaunieši M. Smalkā strādā tehnikas kontroles nodaļā. Par meistariem strādā komunisti A. Daudgulis un A. Rinkēvičs. Konstruktoris E. Hemmelis ir RPI neklātnieku nodaļas 4. kursa students. H. Rumba strādā par ceha tehnologu, L. Lapsina — par meistari, M. Sprincis — par montētāju. Visi viņi ir Valmieras 1. vakarskolas absolventi.

Bet vai tā ir visos uzņēmumos? Daudzās darbā vietās cehu priekšnieki, meistari, brigādiari nesabā jauniešus skolas gaitām, nenoskaidro kavējumu iemeslus. Bieži vien skolotāji, vārda tiešā nozīmē, šķraida pie atsevišķiem skolēniem, iet no viena priekšnieka pie otra un, nesapņūmši nekādā atbalstu, atgriežas mājās. Skolotāju «sakarānāku» pieliktie pūliņi nereti ir veltīgi. Šai zīnā partijas pirmorganizācijām jāņemam daudzi principiālika nostāja.

Laikā nākamā mācību gadu varētu uzstāt organizēti, jau tagad vakarskolas sāk domāt par audzēkņu komplektēšanas gaitu. Šai darbā jānodrošina cieša, līdīga sadarbība ar visām darba vietām, to partijas, komjaunatnes un arorganizācijām.

Svarīgs ir jautājums par vakarskolēnu zināšanu kvalitāti. Vakara vidusskolas partijas pirmorganizācija, kuras uzskaitē atrodos, ir vairāki skolotāji, kas audzēkņiem dod noturīgas zināšanas. Viņi māca jauniešus apvienot darbu un mācības, radina parvārtē grūtības, iedzīstina neapsīkstošu vēlēšanos mācīties tālāk. Tādi ir, piemēram, skolotāji komunisti E. Langis un L. Strakova. Kā padomju darba un sadzīves tradīciju aktīvu veidotāju pilsētas un rajona iedzīvotāji pazīst skolotāju komunisti K. Aigari. Plašu sabiedrisko darbu veic skolas direktore, pilsētas padomes deputāte komuniste A. Piebalga. Pirmā darba vieta pēc augstskolas beigšanas vakarskolā bija komunisti M. Čukurei. Tagad viņa izvirzīta par Viesturu vidusskolas ārpuskolas un ārpusklases darba organizatori.

Lielāku atbalstu vakarskolas gaidā no saviem šajās uzņēmumiem un rajona vadošajām iestādēm materiālās bāzes nostiprināšanā. Līdības, nepareizi prakša ieviesta līdzekļu sadalē vakarskolām. Nopietni jādomā par piemērotām mācību telpām mainu klasēm. Partijas rajona komitejas ideoloģiskās komisijas sēdēs, manuprāt, biežāk vajadzētu klausīties pirmorganizāciju sekretāru atskaites par darbu, kas veikts siradājošo izglītības līmeņa paaugstināšanā.

E. RUDZIŅIS,
skolotājs

Liesma

1969. g. 1. V.

Reportāža

Reportāža

Darbs slavē darītāju

Atslēdznieks Imants Grīnbergs ir viens no tiem, kas stāvēja pie pirmā «OP-5» šūpuļa. Rūpniecības direktors Gunārs Vanags apsveic veterānu un pasniedz viņam Goda rakstu.

...Tādiem uz redzējuma piezoantija Valmieros ugunsdzēsības iekārtas rūpniecības direktors Gunārs Vanags:

— Sodien atzīmēsim svarīgu notikumu. No konveijera nopelnām trismiljono ugunsdzēsības aparātu «OP-5»...

Un, lūk, esam rūpniecības pirmajā cehā. Te valda īsts svētku noskaņojums. Telpas dekorētas pavasarīgiem zaldumiem. Pie sienas plakāsti «Sveicam «OP-5» ražotājus!» Goda vietās ceha veterāni un darba pirmvīrdnieki, letradušie muzikanti. Rosās rūpniecības kļūmātiešis Jānis Saullis ar saviem asistentiem. Vēsturiskais notikums taču jāuzņem filmā.

Bet darba ritms nepārtrūkst. Viena pēc otra strādnieces no konveijera noņem kāsi sarkanos aparātus. Ir tikai viena atšķirība: sodien uz visiem šiem aparātiem parādās skaistis 3 000 000. Lai saprastu zina, ka šie aparāti izlaisti rūpnīcā tik nozīmīgā dienā.

Izmantojot līdz svinīgajam brīdim atlikušo laiku, aprunājāmies ar direktoru.

— Sodu jubileju atzīmējam otro reizi. Pirmo reizi tas notika 1967. gadu vasarā, kad izlaidām divmiljono aparātu, — stāsta viņš.

— Cik gadu bija vajadzīgs, lai saražotu šos divus miljonus?

Lūk, viņš «jubilārs» — trismiljons «OP-5», ko goda vietā rūpīgi novieto krāsotāja Veneta Krūma.

— Turpat desmit...

— Tad jau ražošanas tempi krietni pieauguši?

— Jā. Trešajam miljonam, kā redzat, bija vajadzīgi tikai nepilni divi gadi.

Cehā iestājas klusums. Saņēmojāja Daina Breikule gan vēl turpina sagatavot nosūtīšanai kārtējos aparātus, bet pa konveijera jām virzās aparāti, kuru rotā plāksnīte, kas vēsta: saražoti trīs miljoni «OP-5».

lāša. Tā stāties ierindā vēl šajā gadā. Pieaug darba ražīgums, nesolidzināmi uzlabosies ražošanas un sanitārā kultūra. Ceturtā miliona izlaidei būs vajadzīgs vairs tikai pusotra gada.

Direktore sirsnīgi pateicas darba darītājiem par visu

— Tāda izskatīsies mūsu jaunā produkcija — ugunsdzēsības aparāts «Taisnība», — saka I ceha priekšnieks Bruno Dubavs.

Krāsotāja Veneta Krūma rūpīgi paceļ «jubilāru» un novieto to goda vietā uz galda, blakus aparātam, uz kura redzams skaistis 2 000 000.

Uz īsu brīdi darbs tiek pārtraukts. Mitinā atklāj ceha priekšnieks Bruno Dubavs, apsveicot savus biedrus ar šo darba uzvaru. Viņš min tikai dažus skaistus: ja visus līdz šim saražotos aparātus «OP-5» sarindotu vienā rindā, tā 2,5 reizes atzīmētos līdz Maskavai un atpakaļ...

Sirsnīgus apsveikuma vārdus čeklājiem strādniekiem un inženiertehniķiem darbiniekiem teic Gunārs Vanags. Viņš uzsver, ka padomju cilvēkiem izveidojusies skaista tradīcija atzīmēt ievērojamas dienas un svētkus ar darba vēltiem. Trismiljons aparāts «OP-5» ir rūpniecības kolektīva vēlte V. I. Lēņina 99. dzimšanas dienai un 1. Maija svētkiem. Direktors atzīmē, ka I ceha kolektīvs guvis teicamus panākumus ne tikai plāna izpildē, bet arī paaugstinājis darba ražīgumu par 17 procentiem. Pašreiz ceha kolektīvs strādā vēl diezgan nepiemērotos apstākļos. Taču drīzumā tie ievērojami uzlabosies. Pilnā sparā rit jaunās aparātu krāsošanas līnijas mon-

veikumu, pasniedz lielai grupai veterānu un pirmvīrdnieku Goda rakstus. Viņi saņem arī piemiņas vēltus un ziedus.

Mitinā dalībnieki ieskatās nākotnē. Pašreiz viens no galvenajiem produkcijas veidiem ir «OP-5». Bet jau izstrādāts un apstiprināts ražošanai jauns ugunsdzēsības aparāts «Taisnība», kurš būs 2,5 līdz 3 reizes efektīvāks, modernāks, parocīgāks.

Mitinā beidzies. Konveijers atkal iedarbināts. Nāk ceļurātā miliona pirmie aparāti...

H. Herchberga teksts, A. Petersona foto

Rūpnīca pie Gaujas

RIT — Mašīnbūvētāju
diena

Ugunsdzēsības tē-
kārtas rūpnīcas
laulim rīt svētki —
Mašīnbūvētāju diena. Kā
jau katros svētkos, tiks
vērtēts padarītais. Bet
veikums nav mazs. Pēdē-
jos divos gados vien pre-
ču produkcijas apjoms pa-
lielinājies par ceturto da-
ļu, ievērojami audzis arī
darba ražīgums — ik
strādājošais saražojis pro-
dukciju par simtiem rub-
lu vairāk.

Rūpnīcas augsmi fūla,

mi veicinājusī arī jaunā
plānošanas un ekonomis-
kāš stimulēšanas sistēma,
kas te ieviesta pirms ga-
da. Uzņēmuma direktors
G. Vanags labprāt stāsta
par gūtajiem rezultātiem.
Viņš min raksturīgu salī-
dzinājumu, ka šogad strā-
dājošo materiālajai sti-
mulēšanai atvēlēts desmit
reizes vairāk līdzekļu nekā
1967. gadā.

Strauji paplašinās arī
celtniecība. Jau nākam-
gad uzņēmumā strādājošo

rīcībā būs nodots jauns
bērnodārzs. Tam blakus
pacelsies 75 dzīvokļu
nams.

Aug rūpnīca, aug tās
laudis. Minēsim kaut vai
dažus no «zelta fonda»,
Lūk, Jānis Šķēps. Rūpnī-
cā jau četrpadsmito gadu.
Teicams sava amata pra-
tējs. Jau otro sasaukumu
rajona Darbajaužu depu-
tātu padomes deputāts.

Atis Velks. Vecākais
meistars, Viņa pārzīgā ie-

cirknis, kur ražo produkciju
eksportam.

Mirdza Liepiņa. Krāsos
tāja. Darbu paveic tikai
teicami.

...Rūpnīca pie Gaujas
rīt svinēs svētkus. Atskae-
tisies uz paveikto, ap-
svērs jaunas ieceres, lai
tālākai virzībai būtu vēl
straujāka gaita.

Attēls: mašīnbūvētāji Atis
Velks (no kreisās), Mirdza
Liepiņa un Jānis Šķēps.

P. Bērziņa teksts
un foto

Sabiedriskie palīgi

Jau vairāk nekā desmit gadu tautas brīvprātīgie kārtības sargi rūpējas par priekšzīmīgu sabiedrisko kārtību un sociālistiskās likumības ieviešanu.

Ar savu pienākumu nesavtīgo pildīšanu viņi arvien vairāk iemanto visas sabied-

ribas cieņu un uzticību. Ja šobrīd vērtējam sabiedrisko kārtības sargu palīdzību milicijas darbiniekiem, tad jā saka, ka tā ir ļoti liela. Pa lielākai daļai viņi ir tie, kas atklāj likuma pārkāpējus darba vietās, izskaidro pilsoņu tiesības un pienākumus mūsu valstī, veic audzināša-

nas darbu savos kolektīvos.

Ar atzinību jāmin piena kombināta, mēbeļu fabrikas, stikla šķiedras rūpnīcas un vēl vairāku citu uzņēmumu un iestāžu sabiedriskie kārtības sargi. Viņi regulāri iziet reidos pilsētas ielās, veic dežūras kārtības sargu stābā.

Mūsu pilsētas kārtības sargi pieredzes nolūkā piedalījušies reidos arī Valkas un Cēsu rajonos.

Tiesa, šobrīd mūsu rajonā ir daudz sabiedrisko kārtības sargu. Taču no viņiem vien un milicijas darbiniekiem mēs nevaram prasīt, lai pilnīgi izskaustu sociālistiskās likumības pārkāpumus. Sajā darbā talkā jānāk visai sabiedrībai — skolām, sabiedriskajām organizācijām, uzņēmumu un iestāžu kolektīviem.

V. Tillers,

brīvprātīgo tautas kārtības sargu stābā priekšnieka vietnieks

Tautas brīvprātīgie sabiedriskās kārtības sargi. No kreisās: A. Upītis, A. Bergs, L. Putniņš, J. Streiba, L. Nīgalis un G. Kalniņš.

A. Pēterona foto

Liesma

1969. g. 11. novembrī

Ar katru gadu Valmieras ugunsdzēsības iekārtas rūpnīcā pieaug 20 litru tilpuma degvielas kannu ražošanas apjoms. Šīs produkcijas ražošanas tempi kļuvuši vēl straujāki pēc tam, kad pērn ierindā stājas jaunā kannu krāsosanas līnija. Šogad pa-

tērētājiem mūsu zemē un aiz tās robežām nosūtīs 300 tūkstošus kannu, bet nākamgad — jau 475 tūkstošus.

Pirms dažām dienām uzņēmuma kolektīvs atzīmēja savdabīgu jubileju: no krāsosanas līnijas nonāca divmiljonā degvielas kannu.

Attēlā: (no labās) mainas meistare Marija Ošiņa, vecākais meistars Atis Velks un tehnoloģe Irina Jezabenoka priecājas par divmiljono kannu.

A. Pētersona foto

Jaungada mikrointervijas

Kādi jaunumi jūsu uzņēmumā gaidāmi 1970. gadā?

So jautājumu mūsu korespondents uzdeva vairākiem uzņēmumu vadītājiem un speciālistiem. Lūk, atbildes:

V. KALNINS, Valmieras ugunsdzēsības iekārtas rūpnīcas galvenais inženieris: — Jaunajā gadā sāksim ražot divus jaunus ugunsdzēsamos aparātus. Tie būs «OVP-10», kas ar laiku nomainīs «OP-5», un mazgabarītu aparātu «OA-1» (Rūķītis).

Svarīgs notikums būs jaunās ugunsdzēsamo aparātu krāsošanas līnijas montāžas pabeigšana un nodošana ekspluatācijā. Kā zināms, 1968. gadā šādu līniju iekārtojam degvielas kannu krāsošanai.

A. VISŅAKOVŠ, rajona starpkolhozu celtniecības organizācijas padomes priekšsēdētājs: — Celtniecības un montāžas darbu kopapjoms palielināsies par vairāk nekā 200 tūkstošiem rubļu un sasniegs

1,7 miljonus rubļu. Nodosim ekspluatācijā vairākus lielākus objektus, piemēram, 18 dzīvokļu namu un mehānisko darbnīcu pašu vajadzībām, 18 dzīvokļu namu kolhozā «Roseme» un citus.

Sākot ar II ceturksni, mūsu organizācija pirmā republikā mūsu sistēmā eksperimentālos nolūkos sāks strādāt pēc jaunās plānošanas un ekonomiskās stimulēšanas sistēmas.

V. KAUCIS, Lauktechnikas Valmieras nodaļas galvenais inženieris: — Šogad, acimredzot, pirmajā ceturksnī nodosim ekspluatācijā mūsu republikas Lauktechnikas sistēmā pirmo elektrodu ceļu. Līdz ar to radīsies iespēja labāk apmierināt kolhozu, sovhozu un citu lauksaimnieciskās ražošanas uzņēmumu apgādi ar elektrodziem metināšanai.

1970. gadā paredzēts paplašināt mūsu Rūjienas darbnīcu. Vēl varu piebilst, ka šogad ievērojami palielināsies kravas automašīnu parks.

1970.
1. I.

1970. G. I.

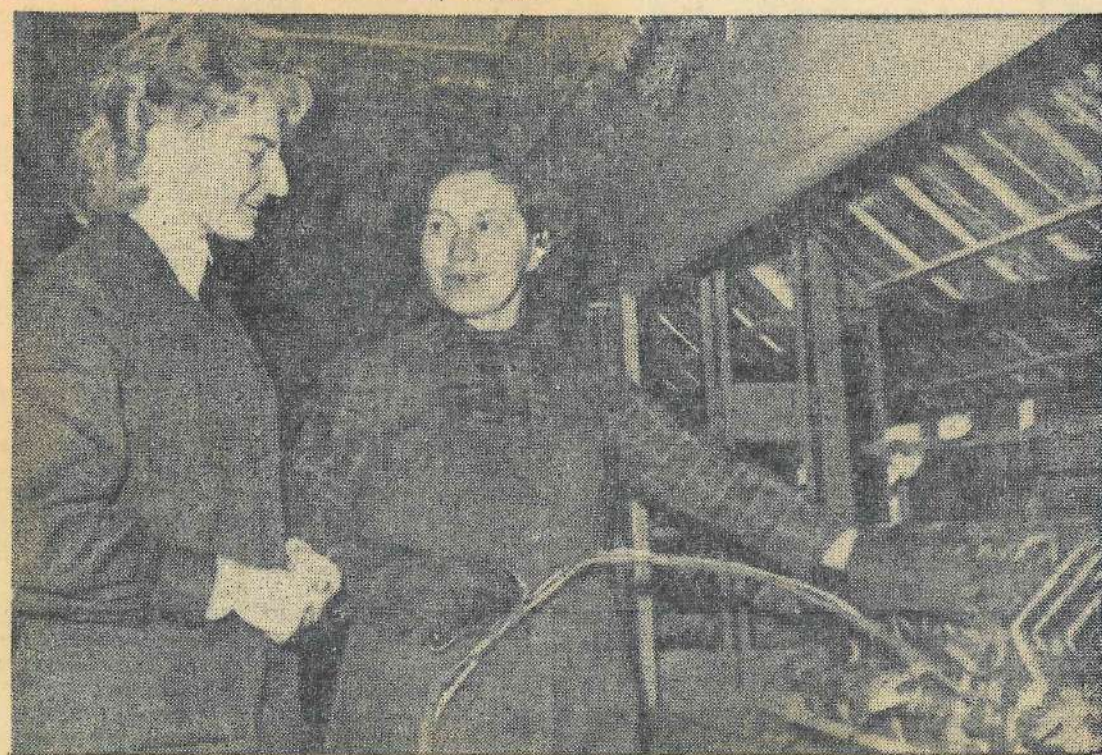
ŠOGAD — vēl labāka kvalitāte

Piecgādes pēdējā gadā lieli uzdevumi izvirzīti Valmieras ugunsdzēsības iekārtas rūpnīcas I ceha kolektīvam. Jau šajā ceturksnī jāpabeidz jaunās ugunsdzēsības aparātu krāsošanas līnijas montāža, jāuzsāk līnijas apgūšana. Krietni jāpalielina degvielas kannu ražošana — šogad jānosuta patērētājiem jau 475 tūkstoši kannu. Tik daudz rūpnīca vēl nekad nebija ra-

žojusi. Vienlaikus kolektīvs apņēmies arī rūpēties par to, lai produkcijas kvalitāte kļūtu vēl labāka.

Attēlā: ar krāsofājas Izoldas Priedites (no labās) darba kvalitāti tehniskā kontroliere Dzidra Putāne var būt apmierināta. I. Priedīte ir pieredzējusi strādniece un allaž rūpējas par uzņēmuma markas godu.

A. Pētersona foto

Liesma 1940. g. 9. janvārī

Saites, kas nepārtrūks

Manā darba kabinētā, cehos un noliktavās risinās sarunas ne tikai par rūpnīcas ražošanas plāniem, labākām izejvielām un racionalizatoru ierosinājumiem, bet arī lauku cilvēku šodien un rītdien. Neviens no strādniekiem nevēlas vienalzīgi paiet garām tiem svarīgajiem notikumiem, kuri šobrīd risinās kolhozos. Kolektīvo saimniecību ļaudis taču sākuši iet pa ceļu, ko iezīmējis Vissavienības kolhoznieku 3. kongress. Kolhozu pamatlikumā ierakstīts, ka par darbu sabiedriskajā ražošanā katrā ziņā jāsaņem vismaz garantētā samaksa. Kolhozi kļuvuši par spēcīgam ražošanas vienībām, kas spējīgas padarīt turīgus visus strādājošos.

Mūsu rūpnīcai visciešākās saites ir ar J. Raiņa kolhozu. Tā šefi esam jau vairāk nekā desmit gadus. Tagad, kad sastādām sociālistisko saistību projektu par sadarbību ar minēto kolhozu, atļausos izteikt dažas domas šefības jautājumos. Manuprāt, nepietiks vienīgi ar talcinieku nosūtīšanu atbildīgākajos darba celļenos. Sogad katrā ziņā uz kolhozu jādodas arī kādam no pieredzējušākajiem racionalizatoriem un speciālistiem DZO jautājumos. Nav noslēpums, ka, salīdzinot ar rūpnīcu, kolhoza darba ražīguma līmenis ir vēl zems. Mūsu speciālistiem ir pa spēkam ieteikt vērtīgus priekšlikumus mehānizācijas uzlabošanai fermās, kaltēs utt. Nu kaut vai, runājot par mehānisko darbnīcu.

Lai kolhoza vadītāji neapvainojas, ja teikšu, ka DZO tur ir vēl bērnu autiņos. Varbūt kolhoza speciālistiem sakarā ar pieradumu ir pagrūti saskatīt visas nebūšanas. Bet, kad tur ieradīsies cilvēks, kam jau augsta darba kultūra, tā teikt, ir asinis iegājuši, viņš saskatīs trūkumus. Ieteiks visracionālākos paņēmienus to novēršanai. Šķiet, tā būs palīdzība ar tālāk ejošām sekām. Turpināsīm tāpat kā līdz šim palīdzēt ar materiāliem, krāsām, rezerves daļām un traktoru darbu. Sūtīsim uz kolhozu lektorus, organizēsīm tur pārrunas par aktuālākām tēmām.

J. Raiņa kolhoza vadītāji labprāt sniedz palīdzību rūpnīcai. Pērn vairākas dienas viņi nodeva mūsu rīcībā smagās automašīnas materiālu un gata-

vās produkcijas pārveidāšanai. Decembrī mums taikā devās kolhoza būvbrigādes vīri, kas palīdzēja rūpnīcai paastrināt kopmītnu celtniecību.

Toties vienā ziņā esam vainīgi — mazākas kļuvušas kulturālā masu darba saites. Cik atceros, pirms pāris gadiem uz kolhozu devās mūsu pašdarbnieki, sniedza tur koncertus, bagātināja lauku ļaužu atpūtas stundas. Pērn nekas tam līdzīgs nenotika. Sogad šis trūkums tiks novērsts. Gadu gaitā sietās saites starp kolhozu un mūsu rūpnīcu nedrīkst pārtrūkt, tām jāklūst ciešākām. Tāda ir mūsdienu kategoriska prasība.

G. Vanags,

Valmieras ugunsdzēsības iekārtas rūpnīcas direktors

RIT — MASINBOVĒTAJU DIENA

Partijas kongresu sagaidīsim godam

Mašīnbūvētāju dienu mūsu rūpnīcas kolektīvs sagaida ar labām vēlmēm. Atzīmētajos šī gada mēnešos rūpnīcas ļaudis vēltījuši daudz pūļu, lai cienīgi atzīmētu V. I. Ļeņina 100. dzimšanas dienu un sekmīgi izpildītu piecgades pēdējā gada uzdevumus.

Produkcijas realizācijas astoņu mēnešu plānu izpildījām par 101,5 procentiem. Pelņas plāns no gada sākuma pārsniegts par 3,7 procentiem. Sajā gadā, ieviešot ražošanas iecirkņos automatizāciju un likvidējot smago roku darbu, mehanizējot dažādus procesus, panākts darba ražīguma jauns kāpinājums.

Jubilejas gadā plaši izvērstā sociālistiskā sacensība gan uzņēmumā, gan arī ar KPFSR Toržokas mašīnbūves rūpnīcas, Ventpils ventilatoru rūpnīcas un Rēzeknes celtniecības instrumentu rūpnīcas kolektīviem.

Ar lielu atsaucību uzņēmām ziņu par PSKP XXIV kongresa sasaukšanu. Par godu šim svarīgajam notikumam kolektīvs pieņēmis paaugstinātas saistības. Pareizs dzēts saražot produkciju par 15 tūkstošiem rubļu vairāknēkā plānots, paaugstināt

darba ražīgumu par 8 procentiem.

Rūpnīcā plaši izvērstā komunistiskā darba kustība. Cīņā par komunistiskā darba trieciennieka nosaukumu iesaistījušies daudzi mūsu uzņēmuma jaunie strādnieki, rādot paraugu darbā un sadzīvē.

Uzņēmuma izaugsmē un attīstībā lielu ieguldījumu devuši rūpnīcas ilggadējie strādnieki un speciālisti. Pelniņu cieņu un atzīnību kolektīvā iemantojuši Ansis Svensons, Jānis Jansons, Pēteris Priedītis, Elvira Papēde, Valentīna Limbena un daudzi citi, kuri darba gaitas šeit

sākuši jau pirmajos pēckara gados un vēlāk.

Administrācija un sabiedriskās organizācijas veļta lielu vēribu darba tradīciju veidošanai kolektīvā. Tradīcionāla kļuvusi rūpnīcas veterānu godināšana Mašīnbūvētāju dienā. Sogad kuplajam darba veterānu pulkam pievienosies seši ilggadējie strādnieki, kuru stāžs rūpnīcā sasniedzis 15 gadus. Viņi ir ne tikai labi sava aroda speciālisti un ražošanas organizatori, bet arī aktīvi sabiedriskā darba darītāji. Piemēram, atslēdznieki Imants Grīnbergs un Vilis Apinis bija to strādājošo skaitā, kuri

piedalījās pirmo ugunsdzēsanas aparātu ražošanā. Par teicamu darbu I. ceha metinātāja Aleksandra Prazdņikova vairākkārt izpelnījušies rūpnīcas administrācijas apbalvojumus un pateicības. Sogad viņa saņēma jubilejas medaļu «Par varonīgu darbu».

Par tehnisko progresu vienmēr cīnās mūsu racionalizatori, speciālisti un inženierietehniskie darbinieki. Par to liecina sasniegumi rajona un republikāniskajās skatēs un konkursos. Labu vēlti gadskārtējai svētku dienai sagatavoja tie mūsu kolektīva locekļi, kuri piedalījās jauna tipa ugunsdzēsamo aparātu izveidošanā. Pirms dažām dienām valsts komisija tos pieņēma un ieteica sērijveida ražošanai. Atzinīgi kolektīva darbs jaunas tehnikas radīšanā novērtēts arī V. I. Ļeņina 100. dzimšanas dienai vēltajā konkursā.

Mūsu darba augstais novērtējums iedvesmo kolektīvu jauniem panākumiem, ir teicams morāls stimuls saistību izpildei par godu PSKP XXIV kongresam.

Ivis Kurpnieks,
Valmieras ugunsdzēsanas iekārtas rūpnīcas instrumentālā ceha atslēdznieks

AUGSTS NOVĒRTĒJUMS

Otrajā Vissavienības konkursā par labākajiem darbiem unificēšanā un agregatēšanu mašīnbūvniecībā PSRS Ministru Padomes Standartu, mēru un mērinstrumentu komiteja, Mašīnbūves strādnieku arodbiedrības Centrālā komiteja un PSRS Ministru Padomes Valsts Zinātnes un tehnikas komiteja saskaņā ar žūrijas lēmumu apbalvojusi ar diplomu Valmieras uguns-

dzēsanas iekārtas rūpnīcu par darbu «Unificēta fokas ugunsdzēsamo aparātu sērija».

Par piedalīšanos šīs sērijas radīšanā ar diplomiem apbalvoti rūpnīcas galvenais inženieris Vol-demārs Kalniņš, galvenais konstruktors Antons Grahoļskis un vecākais inženieris konstruktors Ārijs Nigals.

K. Ivdris

Liesma 1970. 17. X.

PSKP XXIV KONGRESU GAIDOT

Piecgades plāns — izpildīts

Vakar Valmieras ugunsdzēsības iekārtas rūpnīcas kolektīvs pabeidza piecgades uzdevuma izpildi preču produkcijas ražošanā.

Kopš piecgades sākuma produkcijas ražošanas apjoms rūpnīcā palielinājies vairāk nekā divas reizes, bet darba ražīgums pieaudzis par 54,8 procentiem. Līdz gada beigām rūpnīcas ļaudis dos tautas saimniecībai un iedzīvotājiem produkciju virs plāna par 800 tūkstošiem rubļu.

Aizvadītajos piecos gados Valmieras rūpnīca kļuvusi par vienu no va-

došajām mūsu zemē ugunsdzēsības tehnikas ražošanā. Piemēram, stacionāro ugunsdzēsības iekārtu ražošana, kas uzsākta piecgades laikā, palielinājusies 4 reizes. Apģūti un izmēģināti vairāki jauni aparāti, ko rūpnīca sāks ražot sērijveidā nākamajā piecgadē.

Sekmīgā saimnieciskā darbība un ļaie ekonomiskie rādītāji dod iespēju rūpnīcas vadībai veikt arī vien lielāku vēribu strādājošo sadzīves apstākļu uzlabošanai. Tuvākajās dienās nodos ekspluatācijā rūpnīcas jauno bernudār-

zu ar 140 vietām, bet līdz gada beigām sāks celt piecstāvu dzīvojamo māju.

A. Redlihs,

Valmieras ugunsdzēsības iekārtas rūpnīcas plānu un ražošanas daļas priekšnieks

PA «LIESMAS» MATERIĀLU PĒDĀM VAJADZĪGS CIEŠĀKS KONTAKTS

Rajona arodbiedrību padome augustā izskatīja jautājumu par jauniešu iesaistīšanu mācībās vispārizglītojošās skolās. Šis sēdes materiāli tika publicēti laikraksta «Liesma» š. g. 9. septembra numurā. Šajā rakstā pamatoti kritizēta bija arī Valmieras ugunsdzēsības iekārtas rūpnīca.

Augusta beigās Valmieras vakara vidusskolā bija piešķirti tikai 2 rūpnīcas strādnieki, Mazsalacas vidusskolas neklātienes nodaļas konsultācijas punktā — 4, augstākajās un vidējās speciālajās mācību iestādēs iestāžu pārbaudījumus kārtoja 8 strādājošie. Aktivizējot sa-

biedrisko organizāciju darbu šajā virzienā, septembra pirmajās nedēļās panākts krass uzlabojums. Tagad Valmieras vakara vidusskolā mācās 23 jaunieši, 16 no viņiem mācības uzsākuši no jauna. Mazsalacas vidusskolas neklātienes vidusskolā no jauna iesaistīti 4 jaunieši, bet divi turpina iesāktās mācības. Augstākajās un vidējās speciālajās mācību iestādēs šajā mācību gadā mācās 17 rūpnīcas strādnieki, no kuriem 4 mācības uzsāka no jauna.

Atzīmējot rajona arodbiedrību padomes ieguldījumu, lai aktivizētu audzēkņu kointingenta komplektēšanu, jāuzsver, ka nozīmīgi ir visi

mācību veidi, kuros iesaistīti jaunieši. Izskatot jautājumu par strādājošo iesaistīšanu mācībās, jāņem vērā arī vispārizglītojošo skolu konsultācijas punktus, vidējās speciālās un augstākās mācību iestādēs iesaistīto jauniešu skaits. Bez tam, plānojot mācībās iesaistāmo jauniešu skaitu, nepieciešams ciešāks kontakts ar rūpnīcām, lai nodrošinātu reālu plānošanu jaunajam mācību gadam.

A. Gredzena,

Valmieras ugunsdzēsības iekārtas rūpnīcas kadru tehniskās apmācības inženiere

Liesma

1970. 30. X.

140 BĒRNU LIELĀ DIENĀ

Fotoinformācija

Valmieras ugunsdzēsšanas (apakšējā attēlā). Bērni var iekārtas rūpnīcas direktoram skaisti un lietderīgi pavadīt Gunāram Vanagam bieži laiku, kamēr viņu vecāki atnākas uzstāties strādnieku rodas durbā. sapulcēs, dažādās apspriedēs un semināros. Taču šādas auditorijas priekšā viņš laikam runāja pirmo reizi (augšējā attēlā)...

Pateicies celtniekiem par jaunā bērnudārza būvdarbu labu izpildi, direktors jautāja:

— Bērni, vai jums šeit patīk?

— Jā! — atbildēja mazo valmieriešu koris.

— Nu, tad jau, bērni, šo jauno bērnudārzu nododam jūsu rīcībā!

Celtnieki pasniedza bērnudārza vadītājai Bīrutai Bašmakovai atslēgas. G. Vanags pārgrieza tradicionālo lentu. Valmieras deviņais bērnudārzs atklāts! 140 mazie valmierieši un viņu vecāki Lielā Oktobra 53. gadadienas priekšvakarā saņēma ļoti skaistu velti.

Un, lūk, bērni un audzinātāji jaunajā bērnudārzā

(apakšējā attēlā). Bērni var skaisti un lietderīgi pavadīt laiku, kamēr viņu vecāki atrodas durbā.

Jaunās pirmsskolas vecuma bērnu testādes celtniecībā piedalījās arī Valmieras mābeļu fabrika un meliorācijas celtniecības pārvalde. Te vietas ir arī šajos uzņēmumos strādājošo bērniem. Telpas gaišas un puļšas, sagādāts vajadzīgais inventārs, rotaļlietas, mācību līdzekļi. Par mazajiem iemītniekiem rūpējas audzinātāji, aukles, virtuves darbinieki, medicīniskais personāls.

D. Saliņas teksts,
A. Pētersona foto

Cilvēku simti dara un domā

Mūsu rūpnīca no mazas darbnīcas pēckara gados izaugusi par vienu no lielākajiem uzņēmumiem pašreiz rajonā. Un tomēr jāteic, ka īsts pagrieziena punkts rūpnīcas dzīvē bija šī piecgade. Tieši šajā periodā apgūta sarežģīta automātisko ugunsdzēsēšanas iekārtu ražošana, paverās arī ceļš uz starptautisko tirgu. Rūpnīcas produkcija ceļo ne tikai uz mūsu valsti uzņēmumiem, bet arī uz ārzemēm. Laikā no 1966. līdz 1970. gadam rūpnīca īstenībā ieguva savu raksturu, ir notikusi pilnīga ražošanas specializācija. Istenojot dzīvē PSKP CK lēmumus, galveno uzmanību pievēršam ražošanas apjomu palielināšanai uz darba ražīguma rēķina. Automatizācijas un mehānizācijas līdzekļu ieviešana ļāvusi darba ražīgumam šajā piecgadē pieaugt par 154,8 procentiem. Piec gadu plāns izpildīts jau 16. oktobrī. Vēl šogad sārazosim virsplāna produkciju par 800 tūkstošiem rubļu. Ir jau arī izstrādāts un apstiprināts perspektīvais tehniskā parkārtojuma plāns nākošajai piecgadei. Tajā paredzēts darba ražīgumu palielināt par 157 procentiem, praktiski nepaliekot strādājošo skaitu. Sevišķu uzmanību veltīsim tieši palīgdarbu mehānizācijai.

Bet visam pamatā ir cilvēki. Un jāteic, ka viņi mums ir lieliski. Daudzī no tiem, kuri ar savām rokām cēla un veidoja rūpnīcu, jau aizgājuši pelnītā atpūta, taču daļa no viņiem vēl šodien strādā cehos un dienestos un turpina ar savu darbu un zināšanām tālāk veidot rūpnīcu. Viņi ir mūsu kadru zelta fonds. Veterānu skaitā varam minēt A. Svensonu, kura GAZ-53 vienmēr ir teicama tehniskā stāvoklī, eksperimentālā iecirkņa atslēdznieks P. Priedīti un H. Livi-

ņu, kuru rokas šodien izgatavo jauno ugunsdzēsēšanas aparātu OZ-10 pirmo sēriju, elektromehāniskā ceha atslēdznieks D. Brants šodien seko, lai darba mašīnas vienmēr būtu kārtībā, konstruktors A. Nigālis, kurš kādreiz

audzes strādājošiem, kuri savu pirmo patstāvīgo amatu apguvuši rūpnīcas veterānu vadībā, izauguši par augsti kvalificētiem speciālistiem. Lūk, daži no viņiem — instrumentu iecirkņa atslēdznieks V. Lūkins, konstrukto-

10 u. c., kuri radīti Valmierā un pēc saviem tehniskajiem rādītājiem neatpaliek no labākajiem ārzemju paraugiem. Rūpnīcas konstruktora daļas kolektīvs nav liels, bet jau savā īsajā pastāvēšanas laikā ir pratis radīt daudzas progresīvas, modernas konstrukcijas, un ne tikai savai rūpnīcai, bet arī vairākiem citiem mūsu zemes uzņēmumiem. Tā šodien Zdanovas mehāniskajā rūpnīcā gatavo ražošanai jaunu pārvietojamu putu aparātu ar 100 l tilpumu OVP-100, kuru radījuši valmierieši. Šogad valsts standartu, mēru un mēraparātu komiteja atzinīgi novērtēja rūpnīcā izstrādāto pārnēsamo ugunsdzēsēšanas aparātu unificēto sēriju. Rūpnīcā pašlaik rit eksperimentālie darbi jaunu augstāzīgu putu generatoru radīšanai, un pirmie rezultāti ir iepriecinoši.

Radoši risina savus jautājumus arī tehnologi. Plaši ražošanas procesos izmanto mehānizāciju un automatizāciju. Ja atceramies, ka pirms 25 gadiem vienīgo virpu grieza ar rokām, tad šodien rūpnīcas cehos un iecirkņos darbojas 14 plūsmas, mehānizētās, konveijeru un pusautomātiskās līnijas, 26 progresīvas tehnoloģiskas iekārtas, neskaitot nemaz standarta iekārtas. Tas viss radīs pašu rokām, pašu spēkiem.

Kopš 1969. gada sekmīgi strādā kompleksi mehānizētais kannu krāsošanas iecirknis. Šīnī gadā leviestā ugunsdzēsamo aparātu mehānizētā krāsošanas līnija būs pamats nākošajai piecgadē ielānotajam kompleksi mehānizētajam iecirknim ugunsdzēsēšanas aparātu krāsošanai un montāžai. Darbi pie tā izveidošanas sāksies jau nākamajā gadā.

Straujā rūpnīcas izaugsme salstās ar dau-

dzām grūtībām. Daļu no tām rūpnīcas kolektīvs atrisina saviem spēkiem, radot tādas mehānizācijas līdzekļus, kuri prasa minimālas platības. Piemēram, ugunsdzēsēšanas aparāti pēc pasivizācijas ir jāzāvē un pēc tam jānosūta tālāk uz otro stāvu, kur tos nokrāso. Pēc vispār rūpnīcībā pieņemtas sistēmas šeit vajadzīgas divas līnijas. Mūsu speciālistiem izdevās šo jautājumu atrisināt sevišķi oriģināli, apvienojot abas līnijas vienā vertikālā līnijā, un, lūk, jau no 1967. gada I cehā strādā vertikāla, kombinēta, pneimatiska pacelšanas līnija ar termoradiācijas zāvēšanu. Rezultātā tika ekonomētas samērā lielas platības. Taču ir vesela rinda tehnoloģisko procesu, kuri nav atrisināmi bez papildus ražošanas platībām. Tā sen rūpnīcas pagalmā stāv iekārta degvielu kannu pasivizācijai un gaida savu pielietojumu, bet nav kur to izvietot. Jau gadu gadiem zem klajas debess glabājas gatavā produkcija. Telpu trūkuma dēļ nekādi nevaram mehānizēt transporta darbus cehos un iecirkņos. Zemo griestu un šauru telpu dēļ nevaram pilnīgi atrisināt arī ventilācijas jautājumu. Ļoti ierobežoti ir pētnieciskie darbi, jo tajos kvadrātmetros, kuri ir laboratorijas rīcībā, nekādu iekārtu izvietot nav iespējams, bet bez precīzas mērtētnikas nav iedomājami labi darba rezultāti.

Šie un daudzi citi jautājumi gaida savu atrisinājumu. Rūpnīca saviem spēkiem tos atrisināt nevar. Te lūdzam palīdzību arī rajona vadībā, republikas Valsts plānu komisijai un Celniecības, ceļu un komunālās mašīnbūves ministrijai. Pirmkārt, jau vajadzētu atrisināt jautājumu par strādnieku darba apstākļu normalizāšanu, tad kolektīvam būs vēl lielāks darba prieks un mūsu valsts iegūs iespējas papildināt ugunsdzēsības tehniku ar jauniem moderniem aparātiem.

V. Kalniņš,
VUIER galvenais inženieris

Runā skaitļi un fakti

... 1944. gada rudens. No Valmieras tikko padzīti vācu fašistiskie lebrucēji. Nodibinās Valmieras apriņķa rūpnīkombināts. Tā mehāniskajā darbnīcā 1945. gada sākumā strādā tikai 8 cilvēki...

... 1950. gada februāris. Mehānisko darbnīcu, kuru varam uzskatīt par Valmieras ugunsdzēsēšanas iekārtas rūpnīcas šūpulī, pārceļ uz L. Laicena ielu 18. Strādājošo skaits ir jau 18 cilvēki...

... 1955. gada vasara. Darbnīcā izgatavo pirmos ugunsdzēsēšanas aparātus OP-3, kurus 1957. gadā nomaina tai laikā jau modernāks aparāts OP-5...

... 1959. gads. Ražojumu nomenklatūra papildinās ar jaunu ražojumu — 20 l degvielu kannu, kuru sāk ražot nelielās sērijās...

... 1963. gada aprīlis. Mehānisko darbnīcu, kura jau izveidojusies par cehu, atdala no kombināta un nosauc par Valmieras mehānisko rūpnīcu. Tajā jau strādā 479 cilvēki...

... 1963. gada jūlijs. Valmieras mehānisko rūpnīcu pārdēvē par Valmieras ugunsdzēsēšanas iekārtas rūpnīcu...

... 1965. gads. Rūpnīcā neliels iecirknis ar 32 strādājošiem izgatavo pirmās automātiskās stacionārās ugunsdzēsēšanas iekārtas.

Pēc gada iecirknis pārvēršas par patstāvīgu cehu ar 108 strādājošiem, kurā drīz vien jau izgatavo pirmo stacionāro putu ugunsdzēsamo aparātu OVPS-250...

... 1967. gada jūnijs. Rūpnīcas I ceha kolektīvam pāciliāts noskaņojums. No konveijera svinīgi noņem divmitlīdņu ugunsdzēsēšanas aparātu OP-5. Godina veterānus, kuri piedalījās pirmo ugunsdzēsēšanas aparātu ražošanas apgūšanā...

... 1970. gads. Strādājošo skaits sniedzas pāri 700. Ražošanas apjoms ir vairāki miljoni rubļu. Rūpnīcas nomenklatūrā ir pāri par 20 ražojumu veidu.

vadija ceha būvdarbus, šodien konstruē jaunus modernus ugunsdzēsēšanas aparātus, tāpat darba ierindas pirmajās līnijās tet vēl citi.

Šie cilvēki šodien nedomā tikai par sevi, viņi māca un gatavo sev cienīgu jauno maiņu.

Un tādej varam lepoties arī ar daudzliem jaunās pa-

ri K. Māziņš, I. Mellups, tehnologs U. Roķis un daudzi citi.

Ielu ieguldījumu rūpnīcas tālākā izaugsme dod inženiertehniskais sastāvs — rūpnīcas smadzeņes. Šodien rūpnīca lepojas ar tādām mūsdienu konstrukcijām kā modernie putu aparāti OVPU-250, OVP-

Liesma 16 I. 1971. g.

LKP XXI KONGRESA DELEGĀTI

Pienākuma cilvēks

VALMIERA. Ugunsdzēsības lekārtas rūpnīca. 1. cehs. No šejienes tālākā ceļā dodas sarkani krāsotas kannas un aparāti. Vienmērīgi viens aiz otra slid cilindri. Viens, divi... Maigā — pāri diviem tūkstošiem. Dienā, mēnesi... Gads aug, aug arī cilvēks. Tālu aiz laika kalniem sko-

las dienas, kad Valentīna Stepanova bija audzēkne Valmieras 2. vidusskolā, pēc tam komjauniete — pionieru vadītāja turpat, sirdij tuvajā un neaizmirstamajā skolēnu saimē. Dzīvē taču cita «hronometraža». Un fiksētas tiek atsevišķas detaļas, sekundes, kā spēcīga vēja brāzmā pajūk mēneši, gadi,

Istā «gatavības apļecība» Valentīnai Stepanovai bija partijas rajona komitejas biroja lēmums — viņa bija sekmīgi izturējusi partijas kandidāta stāžu un uzņemta PSKP biedros.

Rūpnīcā jautāju pēc strādnieces Valentīnas Stepanovas. Darba biedrenes pārjautāja: «Jūs gribat sastap brigadierī?»

Tātad brigadiere. Cilvēks, kas atbild par maļņas darbu, kontrolē un uzskaita sarazoto produkciju. Brigadiere palīdz novērst kļūmes, cinās par izstrādājumu kvalitāti, nodrošina ar izejmateriāliem. Vārdu sakot, tiesa ir tas, ko Valentīna Stepanova izteic isi: «Pienākumu daudz». Un, protams, vieglāk tos veikt, ja esi draudzīga kolektīva vidū. Ja neesi «viens karotājs».

Kādreiz nākas pacīnīties šķietamu sīkumu dēļ. Bet no kapeikām taču sastāv rublis. Arī darbā var tikai mazliet pietrukt, un rezultātā būs pusceļā palikuši nodomi. Brigadiere Valentīna Stepanova cenšas vienmēr sasniegt mērķi. Ja arī līdzī jāņem pašmaga pienākumu nasta. Rūpnīcas pirmorganizācijas birojs, kura locekle ir b. Stepanova, uzticējās viņai vadīt ideoloģisko darbu. Komunistiem un bezparteiskajam aktīvam noorganizēta marksisma-lenīnisma pamatu skola. Nodarbības notiek regulāri.

Nesen, partijas rajona konferencē, Valentīna Stepanova otrreiz levēlēta par rajona komitejas locekli. Lieki atkārtot, ka šādu pienākumu uztic tikai labākajiem komunistiem.

Cilvēks un pienākums. Dažs nodzīvo mūžu, iztiekot ar cita pienākuma apziņu. Valentīnai — pašai sava. Mēdz teikt, ka padarītais darbs rāda šarītāja vērtību.

VALENTĪNA - STEPANOVA

A. Pētersona foto

V. Trumpe

Atsveļina

Ātrāk, labāk, ražīgāk...

PSKP XXIV
KONGRESU
GAIDOT

OTRODIEN, 1971. gada 5. janvārī

Aizvadītā piecgadē mūsu rūpnīcā stājušies ierindā vairāki konveijeri, mehānizētas plūsmas līnijas un pusautomāti. 1970. gada decembrī nodota ekspluatācijā jauna mehānizēta plūsmas līnija ugunsdzēsamo aparātu krāsošanai elektrostātiskajā laukā ar termoradiācijas žāvēšanas krāsnīm.

Mehānizētā ugunsdzēsamo aparātu krāsošanas un žāvēšanas līnija atbrīvo strādniekus no neproduktīvā un kaitīgā roku darba, krāsojot aparātu iekšpusi. Ja līdz šim strādniekam katrā aparātā krāsa bija jāielej ar piltuves palīdzību, ar rokām, tad tagad ar jaunās iekārtas palīdzību šis process notiek automātiski. Ar fotoelementa palīdzību tiek fiksēts aparāta stāvoklis kamerā, un krāsa šajā brīdī tiek iesmidzināta ar speciālas lērces palīdzību. Viss krāsošanas process notiek noslēgtā kamerā, un strādniekiem, kā arī līnijas apkalpojošam personālam nav jāieelpo kaitīgie epoksid-emaļas izgarojumi. Aparāta ārpusē tiek krāsota elektrostātiskā lauka kamerās.

Iekšpuses krāsošanā pēc vecās tehnoloģijas bija nodarbināti 4 strādnieki, tagad jaunajā līnijā šai operācijai speciāli cilvēki vairs nav vajadzīgi un krāsošanas kameru apkalpo visas līnijas operators.

Nokrāsoto aparātu žāvēšana notiek termoradiācijas krāsnīs, kuras ir daudz ekonomiskākas par līdz šim pielietotām indukcijas tipa krāsnīm. Bez tam termoradiācijas krāšņu pielietošana stipri uzlabo strādnieku darba apstākļus iecirknī, jo ierobežota siltuma enerģijas noplūde telpā, ko nav iespējams izdarīt pie indukcijas tipa krāsnīm. Visas krāsošanas un žāvēšanas līnijas apgādātas ar efektīvu ventilācijas sistēmu.

Jaunās mehānizētās ugunsdzēsamo aparātu krāsošanas plūsmas līnijas galvenā priekšrocība ir tā, ka tiek uzlabota krāsojuma kvalitāte, jo krāsu izsmidzina divos slāņos, bez tam tiek likvidēts kaitīgais roku darbs un ievērojami palielinās ražība.

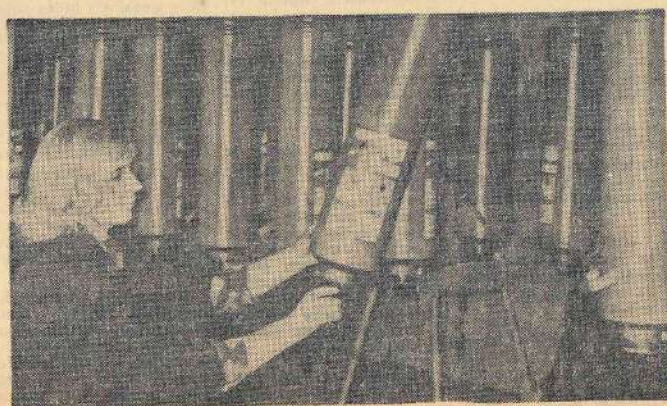
Si mehānizētā krāsošanas un žāvēšanas līnija ir viena no rūpnīcas kolektīva veiktām PSKP XXIV kongresam.

V. Kalniņš,

Valmieras ugunsdzēsamo iekārtas rūpnīcas galvenais inženieris

Attēlā: tā sākas krāsošanas process uz jaunās līnijas.

Attēlā: ugunsdzēsamo aparāti ir nokrāsoti.

A. Pētersona foto